

EBA/GL/2016/02

08/06/2016

Wytyczne

w sprawie umów o współpracy między
systemami gwarancji depozytów w
ramach dyrektywy 2014/49/UE

1. Zgodność i obowiązki sprawozdawcze

Status niniejszych wytycznych

1. Niniejszy dokument zawiera wytyczne wydane zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010¹. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 właściwe organy i instytucje finansowe dokładają wszelkich starań, aby zastosować się do tych wytycznych i zaleceń.
2. Wytyczne przedstawiają stanowisko EUNB w sprawie odpowiednich praktyk nadzoru w ramach Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego lub tego, jak należy stosować prawo europejskie w konkretnym obszarze. Właściwe organy określone w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, do których wytyczne mają zastosowanie, powinny stosować się do wytycznych poprzez wprowadzenie ich odpowiednio do swoich praktyk (np. poprzez dostosowanie swoich ram prawnych lub procesów nadzorczych), również jeżeli wytyczne są skierowane przede wszystkim do instytucji..

Wymogi dotyczące sprawozdawczości

3. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 właściwe organy muszą poinformować EUNB, czy stosują się lub czy zamierzą zastosować się do niniejszych wytycznych lub danego zalecenia lub podają powody niestosowania się do dnia 08.08.2016. W przypadku braku informacji w tym terminie właściwe organy zostaną uznane przez EUNB za niestosujące się do niniejszych wytycznych. Informacje należy przekazać poprzez wysłanie formularza dostępnego na stronie internetowej EUNB na compliance@eba.europa.eu z dopiskiem „EBA/GL/2016/02”. Informacje przekazują osoby upoważnione do informowania o niestosowaniu się do wytycznych w imieniu właściwych organów. Wszelkie zmiany dotyczące stosowania się do wytycznych także należy zgłaszać do EUNB.
4. Zgodnie z art. 16 ust. 3 przekazywane informacje publikuje się na stronie internetowej EUNB.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

2. Przedmiot, zakres stosowania i definicje

Przedmiot

5. Niniejsze wytyczne określają cele oraz minimalną treść umów o współpracy między systemami gwarancji depozytów (SGD) lub, w stosownych przypadkach, wyznaczonymi organami, które zawierają umowy o współpracy zgodnie z art. 14 ust. 5 dyrektywy 2014/49/UE².
6. Celem niniejszych wytycznych jest zapewnienie wspólnego i konsekwentnego podejścia państw członkowskich do takich umów dotyczących współpracy, przyczyniającego się do wzmocnienia europejskiego systemu krajowych systemów gwarancji depozytów zgodnie z art. 26 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Zakres stosowania

7. Niniejsze wytyczne mają zastosowanie do umów o współpracy zawieranych przez systemy gwarancji depozytów lub, w stosownych przypadkach, wyznaczone organy zgodnie z art. 14 ust. 5 dyrektywy 2014/49/UE.
8. W przypadku gdy systemami gwarancji depozytów zarządza podmiot prywatny, wyznaczone organy powinny zapewnić stosowanie niniejszych wytycznych przez takie systemy.
9. Wytyczne określają minimalne podstawowe elementy w obrębie każdej z trzech głównych dziedzin, które powinny znaleźć się w umowach dotyczących współpracy i zostały wymienione w pkt 17. W przypadku możliwości wyboru różnych opcji wytyczne wskazują preferowane podejście. We wszystkich trzech głównych dziedzinach wspomnianych w powyższym punkcie wytyczne umożliwiają systemom gwarancji depozytów lub, w stosownych przypadkach, wyznaczonym organom, wprowadzenie dodatkowych warunków, o ile zainteresowane strony zgadzają się na nie obopólnie lub wielostronnie.

Adresaci

10. Niniejsze wytyczne są skierowane do właściwych organów, o których mowa w ppkt (iii) art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010³.

Definicje

² Dyrektywa 2014/49/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów, Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 149).

³ Wyznaczone organy, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 18) dyrektywy 2014/49/UE.

11. O ile nie ustalono inaczej, pojęcia stosowane i zdefiniowane w dyrektywie 2014/49/UE mają takie samo znaczenie w niniejszych wytycznych. Ponadto do celów niniejszych wytycznych stosuje się następujące definicje:

„System gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia” – system gwarancji depozytów ustanowiony w państwie członkowskim, w którym instytucja kredytowa będąca jego członkiem uzyskała zezwolenie zgodnie z art. 8 dyrektywy 2013/36/UE.

„System gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego” – system gwarancji depozytów ustanowiony w państwie członkowskim, na którego terytorium utworzyła oddział instytucja kredytowa będąca jego członkiem, posiadająca zezwolenie w innym państwie członkowskim zgodnie z art. 8 dyrektywy 2013/36/UE.

„Członkowska instytucja kredytowa” – instytucja kredytowa należąca do systemu gwarancji depozytów.

„Właściwe systemy gwarancji depozytów” – systemy gwarancji depozytów, w odniesieniu do których występuje którakolwiek z poniższych sytuacji:

- (i) oddział instytucji kredytowej będącej członkiem systemu gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia utworzono na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego;
- (ii) instytucja kredytowa należąca do systemu gwarancji depozytów przestaje być członkiem tego systemu w celu przyłączenia się do innego systemu; lub
- (iii) prawodawstwo krajowe transponujące dyrektywę w sprawie systemów gwarancji depozytów w jurysdykcji systemu gwarancji depozytów udzielającego pożyczki innemu systemowi gwarancji depozytów dopuszcza taką możliwość.

„Zagregowany Profil Klienta (ZPK)” – zbiór danych zawierający informacje dotyczące wybranego deponenta, niezbędne do przygotowania wypłaty na

rzecz deponentów, włącznie z łączną kwotą kwalifikujących się depozytów poszczególnych deponentów.

3. Wykonanie

Data rozpoczęcia stosowania

12. Właściwe organy powinny zacząć stosować niniejsze wytyczne do 08/12/2016

4. Cele i ogólne podejście przy zawieraniu umów dotyczących współpracy między systemami gwarancji depozytów

4.1 Cele umów dotyczących współpracy

13. Zgodnie z art. 14 ust. 5 dyrektywy 2014/49/UE, cele umów o współpracy powinny być następujące:

- ułatwienie skutecznej współpracy między systemami gwarancji depozytów lub, w stosownych przypadkach, wyznaczonymi organami; oraz
- określenie *ex ante* różnych aspektów wypłaty gwarantowanych depozytów, przeniesienia składki na rzecz systemów gwarancji depozytów i udzielania pożyczek między systemami gwarancji depozytów, które w innym przypadku musiałyby być uzgadniane pośpiesznie pod presją, co odciągnęłoby uwagę i zasoby systemów od innych trudnych decyzji.

4.2 Ogólne podejście przy zawieraniu umów o współpracy

14. Systemy gwarancji depozytów lub, w stosownych przypadkach, wyznaczone organy, powinny stosować się do wielostronnej umowy ramowej o współpracy (MFCA) między systemami gwarancji depozytów w Unii Europejskiej lub zawrzeć dwustronne lub wielostronne umowy o współpracy z wszystkimi pozostałymi właściwymi systemami gwarancji depozytów oraz, w stosownych przypadkach, wyznaczonymi organami w UE do 8/12/2016.

15. Warunki umowy MFCA określono w załączniku 1 do niniejszych wytycznych. W przypadku gdy systemy gwarancji depozytów lub, w stosownych przypadkach, wyznaczone organy potrzebują bardziej szczegółowo określić wybrane zagadnienia opisane w umowach, które nie są objęte warunkami umowy MFCA, mogą zawrzeć dodatkowe umowy dwustronne lub wielostronne pod warunkiem, że postanowienia tych umów nie będą sprzeczne z warunkami umowy MFCA.

16. Systemy gwarancji depozytów lub, w stosownych przypadkach, wyznaczone organy, powinny zawierać dwustronne lub wielostronne umowy o współpracy tylko w przypadku, gdy zamierzają zawrzeć w nich postanowienia bardziej szczegółowe, niż jest to wymagane w niniejszych wytycznych. Umowy te powinny być w możliwie jak najszerszym zakresie zgodne z warunkami określonymi w załączniku 1.

5. Minimalne elementy podstawowe umów o współpracy

17. Zgodnie z art. 14 ust. 5 dyrektywy 2014/49/UE, umowy o współpracy powinny regulować co najmniej następujące trzy główne zagadnienia:

- i. metody dokonywania przez systemy gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego wypłat na rzecz deponentów oddziałów instytucji kredytowych upoważnionych w innych państwach członkowskich zgodnie z art. 14 ust. 2 dyrektywy 2014/49/UE;
- ii. metody przenoszenia składek z jednego systemu gwarancji depozytów do innego, w przypadku gdy dana instytucja kredytowa przestaje być członkiem jednego systemu gwarancji depozytów i przyłącza się do innego systemu gwarancji depozytów, włącznie z przeniesieniami transgranicznymi i krajowymi, zgodnie z art. 14 ust. 3 dyrektywy 2014/49/UE;
- iii. metody wzajemnego udzielania pożyczek między systemami gwarancji depozytów zgodnie z art. 12 dyrektywy 2014/49/UE.

18. Ta sekcja zawiera minimalny zbiór podstawowych składników umów o współpracy odnoszących się do wskazanych powyżej zagadnień.

5.1 Metody dokonywania wypłat na rzecz deponentów oddziałów

19. Umowy o współpracy między systemami gwarancji depozytów lub, w stosownych przypadkach, wyznaczonymi organami, powinny określać następujące metody dokonywania wypłat na rzecz deponentów oddziałów członkowskich instytucji kredytowych upoważnionych w innych państwach członkowskich przez system gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego, w imieniu systemu gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia zgodnie z art. 14 ust. 2 dyrektywy 2014/49/UE:

a. Powiadomienie o niedostępności depozytów

20. Umowy o współpracy powinny określać treść i sposób przekazywania powiadomień o niedostępności depozytów. Umowy takie powinny zawierać szczegółowe dane kontaktowe, w tym adresy poczty elektronicznej i numery telefonów.

21. System gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia powinien powiadomić system gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego oraz wyznaczony organ przyjmującego państwa członkowskiego, w przypadku gdy system gwarancji depozytów nie jest wyznaczonym organem, o niedostępności depozytów w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 8

dyrektywy 2014/49/UE. Powiadomienie powinno zawierać również ogólne informacje na temat instytucji, w której wystąpiła niedostępność depozytów, włącznie z szacowaną wysokością oczekiwanej wypłaty, sumą gwarantowanych depozytów oraz liczbą uprawnionych deponentów w danym oddziale, walutą wypłaty oraz wszelkie inne ogólne informacje, które system gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia uznaje za przydatne dla systemu gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego do przygotowania wypłaty.

22. System gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia powinien przekazać takie powiadomienie systemowi gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego niezwłocznie po stwierdzeniu niedostępności depozytów. System gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego powinien otrzymać powiadomienie w pierwszej kolejności, zanim otrzyma wszelkie niezbędne informacje i środki, w celu rozpoczęcia przygotowań do wypłaty niezwłocznie po otrzymaniu powiadomienia.

b. Wymiana informacji, włącznie z instrukcjami dotyczącymi wypłat

23. Zgodnie z art. 4 ust. 9 dyrektywy 2014/49/UE systemy gwarancji depozytów zapewniają poufność i ochronę danych dotyczących rachunków deponentów oraz przetwarzanie tego rodzaju danych zgodnie z dyrektywą 95/46/WE⁴, co nie wyklucza możliwości przyjęcia bardziej surowych standardów w umowach o współpracy pod warunkiem, że zostanie to uzgodnione w ramach umowy o współpracy.
24. Umowy o współpracy powinny zawierać termin, przed upływem którego system gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia powinien przesłać systemowi gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego wszelkie informacje niezbędne do przygotowania wypłaty na rzecz deponentów. Przekazanie informacji powinno nastąpić nie później niż na dwa dni robocze w państwie członkowskim pochodzenia przed terminem zapewnienia deponentom krajowym dostępności kwoty podlegającej wypłacie, w tym, w przypadku gdy termin wypłaty systemu gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia jest dłuższy niż siedem dni roboczych od stwierdzenia niedostępności depozytów. System gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia powinien dołożyć wszelkich starań, aby dotrzymać tego terminu. System gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia może opóźnić przekazanie informacji, w przypadku gdy, mimo dołożenia wszelkich starań, nie jest w stanie dotrzymać terminu ze względu na konieczność uzyskania dodatkowych informacji dotyczących depozytów i deponentów lub gdy, ze względu na jego wewnętrzne procedury, nie jest możliwe uzyskanie informacji w terminie lub przetworzenie informacji o deponentach w przyjmującym państwie członkowskim w terminie nie jest możliwe bez spowodowania znacznego opóźnienia wypłaty krajowej. W takich przypadkach system gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia powinien jak najszybciej poinformować o opóźnieniu system gwarancji depozytów przyjmującego państwa

⁴ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

członkowskiego oraz uzgodnić nowy przewidywany termin, który nie powinien być późniejszy niż termin na przekazanie środków zgodnie z pkt 33.

25. System gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia powinien uzyskać ZPK zgodnie z krajowymi terminami na przekazanie tego rodzaju informacji przez instytucje kredytowe. Następnie system gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia powinien przetworzyć ZPK, w celu przekazania systemowi gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego odpowiednich instrukcji dotyczących wypłaty w formie uzgodnionej między systemami gwarancji depozytów i określenia kwoty, którą należy wypłacić w walucie przyjętej w umowach o współpracy. Informacje, które system gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia powinien przekazać systemowi gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego, powinny zawierać:
- kwotę, którą należy wypłacić każdemu deponentowi;
 - wszelkie informacje niezbędne do realizacji wypłat, w zależności od sposobu wypłaty (np. adresy deponentów lub numery rachunków bankowych do przekazów elektronicznych).
26. W przypadku gdy system gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia nie dysponuje wszystkimi niezbędnymi informacjami, w zależności od sposobu realizacji wypłat przez system gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego, system gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia powinien wystąpić do systemu gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego o zebranie niezbędnych dodatkowych informacji. Aby system gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego był w stanie zgromadzić dodatkowe informacje niezbędne w celu dokonania wypłaty, system gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia powinien zapewnić temu systemowi niezbędne wsparcie, przekazując mu wszelkie niezbędne informacje (np. dane kontaktowe deponentów lub krajowe numery identyfikacyjne).
27. Systemy gwarancji depozytów powinny niezwłocznie informować się wzajemnie o wszelkich uaktualnieniach odpowiednich danych.
28. System gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego powinien dołożyć wszelkich starań w celu zapewnienia dostępności kwoty podlegającej wypłacie deponentom, w ciągu trzech dni roboczych w przyjmującym państwie członkowskim po otrzymaniu wszelkich niezbędnych informacji, instrukcji i środków od systemu gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia, bez konieczności występowania przez deponenta z wnioskiem do systemu przyjmującego państwa członkowskiego lub systemu państwa członkowskiego pochodzenia.
29. Po dokonaniu wypłaty wstępnej system gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego powinien, w sposób udokumentowany, poinformować system gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia o przebiegu procesu wypłaty, w tym o strukturze i dokonaniu płatności na rzecz deponentów, wszelkich problemach, które wystąpiły w związku z wypłatami, oraz oceną elementów procesu wypłaty i umowy o współpracy, które

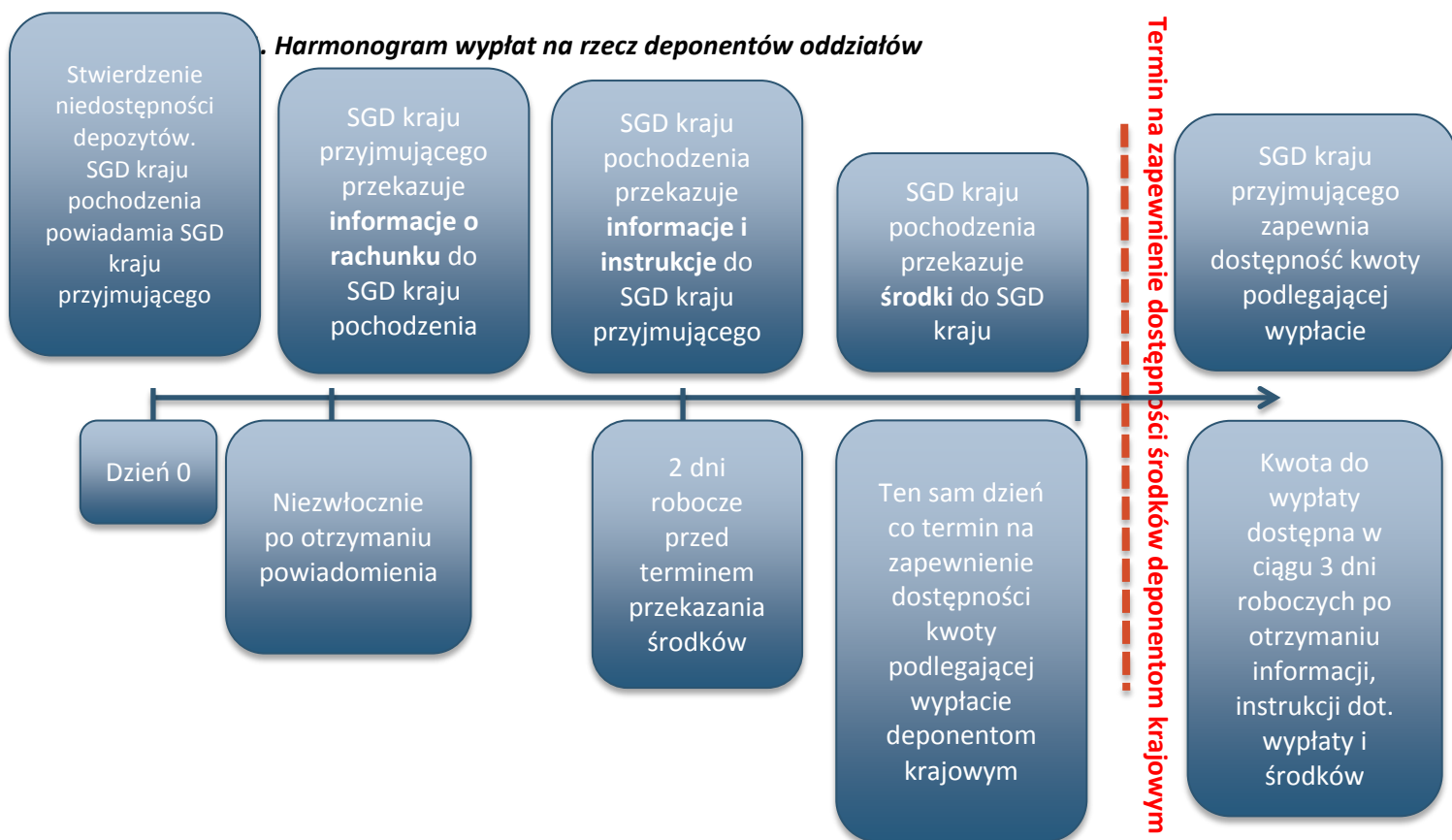
należy poprawić w przyszłości. System gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego powinien regularnie informować system gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia o postępach w realizacji dalszych wypłat, dokonywanych po wygaśnięciu terminu określonego w pkt 28.

c. Sposoby przekazywania środków

30. Umowy o współpracy powinny stanowić, że po otrzymaniu powiadomienia o niedostępności depozytów od systemu gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia, system gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego niezwłocznie przekaze temu systemowi wszelkie niezbędne informacje dotyczące rachunków, na które mają zostać przekazane środki z systemu gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia na rzecz systemu gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego.
31. Wybrane rachunki i sposób transferu powinny zapewniać najwyższy poziom bezpieczeństwa środków oraz terminowość transferu.

d. Harmonogram przekazania środków

32. Umowy o współpracy powinny określać termin przekazania niezbędnych środków finansowych.
33. System gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia powinien przekazać systemowi gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego niezbędne środki nie później niż w dniu, w którym deponentom krajowym zapewniona powinna zostać dostępność kwoty podlegającej wypłacie po stwierdzeniu niedostępności depozytów w instytucji, w tym w przypadku, gdy termin wypłaty systemu gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia jest dłuższy niż siedem dni roboczych, zgodnie z treścią art. 8 ust. 2 dyrektywy 2014/49/UE.
34. Nadwyżka środków finansowych przekazanych systemowi gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego powinna zostać zwrócona systemowi gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia nie później niż w ciągu trzech dni roboczych w przyjmującym państwie członkowskim od zakończenia realizacji wypłat.

Wypłaty częściowe w okresie przejściowym do dnia 31 grudnia 2023 r.

35. W przypadku gdy termin systemu gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia na zapewnienie dostępności kwoty podlegającej wypłacie jest dłuższy niż siedem dni roboczych, system gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego powinien poinformować deponentów, bezpośrednio lub poprzez ogłoszenia w mediach, o możliwości wypłaty na pokrycie kosztów utrzymania na wniosek deponenta.
36. System gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego powinien, w ciągu jednego dnia roboczego, poinformować system gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia o wnioskach deponentów dotyczących wypłaty na pokrycie kosztów utrzymania. Takie powiadomienie powinno zawierać wszelkie niezbędne informacje, w tym:
- zrozumiałą i pełną identyfikację deponenta, włącznie z odpowiednimi danymi dotyczącymi jego rachunku;
 - datę otrzymania wniosku przez system gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego;
 - wnioskowaną kwotę wypłaty (jeżeli ma zastosowanie).

37. W przypadku gdy deponent wystąpi z wnioskiem o wypłatę na pokrycie kosztów utrzymania, bezpośrednio do systemu gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia lub do systemu gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego, system gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia powinien dołożyć wszelkich starań, aby przekazać systemowi gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego wszelkie niezbędne informacje i środki w ciągu pięciu dni roboczych w państwie członkowskim pochodzenia po otrzymaniu wniosku lub powiadomienia od systemu gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego, tak aby system ten mógł zapewnić deponentom dostęp do odpowiednich kwot ich gwarantowanych depozytów na pokrycie kosztów utrzymania do czasu realizacji pełnej wypłaty.
38. W przypadku gdy pełna wypłata ma zostać zrealizowana w najbliższym czasie lub gdy wypłata częściowa spowodowałaby znaczne opóźnienie realizacji pełnej wypłaty, systemy gwarancji depozytów mogą zdecydować o rezygnacji z wypłat częściowych w celu zapewnienia szybkiej realizacji pełnej wypłaty.

e. Postępowanie w przypadku tymczasowych wysokich sald

39. Umowy o współpracy powinny zawierać opis procesu wypłat tymczasowo wysokich sald przez system gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego, które powinny być realizowane zgodnie z następującą sekwencją działań:
- a. deponenci składają wnioski do systemu gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego lub do systemu gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia.
 - b. W przypadku gdy wnioski są kierowane do systemu gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego, system ten przekazuje je systemowi gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia.
 - c. W przypadku gdy wnioski są kierowane do systemu gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia lub gdy system gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia otrzymuje je od systemu gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego, system gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia powinien dokonać ich weryfikacji. Gdy zachodzi taka potrzeba, system gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego powinien udzielić pomocy, np. w kwestiach językowych lub prawnych wynikających z przepisów prawa obowiązujących w jurysdykcji systemu gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego.
 - d. Po zweryfikowaniu wniosków system gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia powinien przesłać niezbędne informacje dotyczące depozytów, deponentów i środków finansowych systemowi gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego wraz z innymi wnioskami, jeżeli jest to możliwe w rozsądnym terminie, lub oddzielnie.

- e. System gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego powinien dokonać wypłat na rzecz deponentów.
40. Dodatkowe dwustronne lub wielostronne umowy o współpracy powinny również określać następujące kwestie:
- a. w stosownych przypadkach, termin przyjmowania przez system gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia wniosków o wypłatę składanych przez deponentów, o którym system gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego powinien poinformować właściwych deponentów;
 - b. informacje dotyczące terminu realizacji przez system gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia wypłat z tytułu tymczasowo wysokich sald oraz poziomu gwarancji.

f. Stosowane waluty

41. Umowy o współpracy powinny określać, że wypłat dokonuje się w walucie określonej zgodnie z prawem systemu gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia; system gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia powinien powiadomić o niej system gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego.
42. W przypadku gdy prawo systemu gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia dopuszcza możliwość wyboru spośród kilku walut, wśród których jest waluta przyjmującego państwa członkowskiego, zaleca się wybór tej waluty. Ze względów praktycznych, w przypadku gdy jest to dopuszczalne prawnie, systemy gwarancji depozytów mogą postanowić o realizacji wypłat w kilku walutach.

Przykład 1 Jeżeli polski system gwarancji depozytów gwarantuje wypłaty w złotych polskich (PLN) bez względu na walutę rachunku, w przypadku upadłości oddziału polskiego banku prowadzącego działalność w Wielkiej Brytanii deponent w tym kraju odzyska swoje pieniądze w złotych polskich. Jeżeli polski system gwarancji depozytów gwarantuje wypłaty w złotych polskich (PLN), funtach brytyjskich (GBP) lub frankach szwajcarskich (CHF), w przypadku upadłości oddziału polskiego banku prowadzącego działalność w Wielkiej Brytanii większość deponentów z Wielkiej Brytanii odzyska swoje pieniądze w funtach (GBP). Niemniej jednak, w przypadku gdy system gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego ma możliwość dokonywania wypłat w kilku walutach i gdy umowy z deponentami lub informacje udzielone im zgodnie z dyrektywą 2014/49/UE umożliwiają dokonywanie wypłat we frankach szwajcarskich (CHF), deponenti posiadający rachunki we frankach szwajcarskich mogą otrzymać wypłaty w tej walucie.

43. W przypadku gdy istnieje potrzeba dokonania wymiany walut, należy zastosować kurs bieżący ogłaszany przez bank centralny państwa członkowskiego pochodzenia z dnia stwierdzenia niedostępności depozytów w danej instytucji.
44. Niezbędne środki finansowe, o których mowa w pkt 32-34, powinny zostać przekazane w walucie wypłaty, określonej zgodnie z prawem systemu gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia, zgodnie z pkt 41 i 42. System gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia powinien dokonać niezbędnej wymiany walut oraz ponieść jej niezbędne koszty.

g. Wymiana i język korespondencji

45. Umowy o współpracy powinny określać, że system gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego kontaktuje się z deponentami w imieniu systemu gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia, w tym informuje deponentów o stwierdzeniu niedostępności depozytów oraz o dokonywaniu przez ten system wypłat w imieniu systemu gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia.
46. Ponadto, w przypadku gdy system gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia ma możliwość skutecznego kontaktowania się z deponentami w państwie członkowskim, w którym znajduje się dany oddział, w tym komunikowania się w języku urzędowym lub językach urzędowych przyjmującego państwa członkowskiego, umowa o współpracy może stanowić, że deponenci mają dodatkowo możliwość bezpośredniego komunikowania się z systemem gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia. W praktyce oznacza to, że np. system gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia, informując deponentów o niewypłacalności instytucji kredytowej będącej jego członkiem, może podać dwa numery telefonów – jeden do systemu gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego, natomiast drugi do systemu gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia.
47. Umowy o współpracy powinny określać, że językiem używanym przez systemy gwarancji depozytów w komunikacji z deponentami w kontekście dokonywania wypłat jest język urzędowy lub języki urzędowe przyjmującego państwa członkowskiego. Niemniej jednak żaden z systemów nie powinien wykluczać możliwości odpowiadania na skierowaną do niego przez deponentów korespondencję w języku lub językach urzędowych państwa członkowskiego pochodzenia lub w innym języku w przypadku, gdy są w stanie w nim się porozumieć, lub prowadzenia korespondencji w językach na otrzymywanie informacji w których wyrazili zgodę deponenci..
48. Obydwa systemy lub, w stosownych przypadkach, wyznaczone organy, powinny używać we wzajemnej komunikacji języka angielskiego, chyba że obustronnie zdecydowały o używaniu innego języka.
49. Kanały komunikacji ustanowione do komunikacji z deponentami oraz między dwoma systemami powinny gwarantować odpowiedni poziom poufności i bezpieczeństwa.

h. Zwrot kosztów wypłat

50. Umowy o współpracy powinny określać rodzaje kosztów, które system gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia zwróci systemowi gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego, w tym między innymi koszty poniesione podczas wykonywania następujących zadań związanych z wypłatą:

- a. komunikacja z deponentami, w tym stworzenie niezbędnej infrastruktury, zatrudnienie personelu i publikacje w mediach;
- b. komunikacja z systemem gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia, włącznie z przekazywaniem informacji zwrotnych na temat zaspokojonych roszczeń;
- c. gromadzenie dodatkowych informacji niezbędnych do dokonania wypłaty, włącznie ze stworzeniem niezbędnej infrastruktury i zatrudnieniem personelu;
- d. tłumaczenie dokumentów;
- e. pozyskiwanie informacji;
- f. koszty transakcji związane z dokonywaniem wypłat;
- g. powiązane koszty prawne.

51. Koszty poniesione przez system gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego kwalifikujące się do zwrotu powinny spełniać następujące kryteria:

- a. powinny być niezbędne dla dokonania wypłaty;
- b. powinny być rzeczywiste, adekwatne, uzasadnione i zgodne z zasadą należytego zarządzania finansami;
- c. powinny być możliwe do zidentyfikowania, w szczególności powinny być zarejestrowane w dokumentach księgowych systemu gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego i poparte wiarygodnymi dowodami potwierdzającymi.

52. Umowy o współpracy mogą stanowić, że:

- a. system gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia zapewnia kwotę zryczałtowaną, opartą na wyliczeniach szacunkowych, zanim system gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego poniesie koszty w wyniku uzgodnienia rachunków; lub

- b. systemowi gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego zwraca się koszty uzgodnione w umowie o współpracy po dokonaniu wypłaty.
53. W przypadku gdy system gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego otrzymuje zwrot kosztów po dokonaniu wypłaty, szczegóły tego rozliczenia, takie jak termin zwrotu kosztów lub zastosowane odsetki, należy uzgodnić nie później niż w ciągu siedmiu dni od dokonania początkowej wypłaty gwarantowanych depozytów.

i. Prawo do audytu

54. W celu pogłębienia zaufania do zdolności systemów gwarancji depozytów do realizacji ich funkcji w przypadku wypłaty na rzecz deponentów oddziału, przyszłe strony umowy mogą wyrazić zgodę na przeprowadzenie wzajemnego audytu działalności swoich partnerskich systemów, związanej z dokonywaniem wypłat, przed podpisaniem umowy o współpracy oraz w dowolnym okresie po podpisaniu takiej umowy.
55. Audyt, podlegający postanowieniom umowy systemów gwarancji depozytów lub, w stosownych przypadkach, wyznaczonych organów, może przyjąć formę np. nadzoru, przeglądu po dokonaniu wypłaty, audytu kosztów lub delegowania personelu podczas dokonywania wypłaty i może zostać przeprowadzony na miejscu lub na odległość. Strony umowy mogą uzgodnić, że wyrażają zgodę na przeprowadzenie przez system gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia audytu działalności systemu gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego związanej z wypłatą dokonaną przez ten system.

j. Opóźnienia

56. Wszelkie koszty wynikające z opóźnień po stronie systemu gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia w przekazywaniu systemowi gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego instrukcji dotyczących wypłat, niezbędnych informacji i środków powinny zostać poniesione przez system gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia, włącznie z przypadkami, gdy takie opóźnienia powodują koszty operacyjne po stronie systemu gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego.
57. W przypadku gdy opóźnienie spowodowane jest z działalnością systemu gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego, to ten system ponosi koszty wynikające z takiego opóźnienia.

k. Odpowiedzialność

58. Zgodnie z art. 14 ust. 2 dyrektywy 2014/49/UE, system gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego nie ponosi odpowiedzialności za działania podjęte zgodnie z instrukcjami systemu gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia.

I. Przegląd uzgodnień umożliwiających dokonywanie wypłat

59. Obydwa systemy gwarancji depozytów mogą wspólnie postanowić, że w poszczególnych przypadkach oraz nie wcześniej niż w trzy miesiące od powiadomienia o niedostępności depozytów dokonają przeglądu funkcjonowania i zakresu uzgodnień praktycznych oraz infrastruktury niezbędnej dla zapewnienia odpowiedniego i nieprzerwanego procesu realizacji wypłat przez system gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego zgodnie z sekcją 5.1, wprowadzając do nich niezbędne poprawki.

5.2 Metody przenoszenia składek wniesionych do systemów gwarancji depozytów oraz przekazywania informacji między systemami

60. Umowy o współpracy między systemami gwarancji depozytów lub, w stosownych przypadkach, między wyznaczonymi organami, powinny określać następujące metody przenoszenia składek z jednego systemu gwarancji depozytów do innego oraz metody przekazywania informacji między nimi w przypadku, gdy dana instytucja kredytowa przestaje być członkiem jednego systemu gwarancji depozytów i przyłącza się do innego systemu gwarancji depozytów, włącznie z przeniesieniami transgranicznymi i krajowymi, zgodnie z art. 14 ust. 3 dyrektywy 2014/49/UE.

m. Wymiana informacji

61. Artykuł 14 ust. 6 łącznie z art. 4 ust. 9 dyrektywy 2014/49/UE wymaga skutecznej wymiany informacji między systemami gwarancji depozytów z zachowaniem poufności i ochrony danych dotyczących rachunków deponentów. Wymaga on również, aby dane były przetwarzane zgodnie z dyrektywą 95/46/WE.

62. Wskazany powyżej przepis gwarantuje wspólny minimalny zbiór norm w zakresie poufności i ochrony danych, niemniej jednak nie wyklucza możliwości wprowadzenia do umów dotyczących współpracy surowszych norm pod warunkiem, że zostanie to uzgodnione w tych umowach.

63. Dostarczanie dokładnych danych jest kluczowym elementem dla zapewnienia efektywnej wymiany informacji między systemami gwarancji depozytów. Umowy o współpracy powinny określać termin, w którym system gwarancji depozytów, który opuszcza instytucja kredytowa będąca jego członkiem (system przekazujący), ma powiadomić system gwarancji depozytów, do którego dana instytucja kredytowa chce przystąpić jako członek (system przyjmujący) o zamiarze przystąpienia przez instytucję kredytową do wybranego systemu przyjmującego lub, gdy instytucja kredytowa powiadamia system przyjmujący o zamiarze przystąpienia, termin, w którym system przyjmujący ma powiadomić system przekazujący. Wyżej wspomniany termin powinien rozpoczynać się od dnia, w którym:

- członkowska instytucja kredytowa powiadomi system przekazujący o zamiarze przystąpienia do innego systemu gwarancji depozytów, w przypadku gdy system przekazujący wie, do którego systemu gwarancji depozytów ta instytucja zamierza przystąpić; lub
 - członkowska instytucja kredytowa powiadomi system przyjmujący o zamiarze przystąpienia.
64. Taki termin należy wyznaczyć z odpowiednim wyprzedzeniem, zanim dana instytucja formalnie wystąpi z systemu przekazującego i przyłączy się do systemu przyjmującego.
65. Informacje, które powinny zostać przekazane w takim przypadku, powinny obejmować wszystko, co systemy przekazujący i przyjmujący uznają wspólnie za właściwe, w tym następujące informacje, o ile będą dostępne:
- a. zbiorcze informacje dotyczące wszystkich standardowych składek (i powiązanych z nimi depozytów) przekazywanych z jednego systemu gwarancji depozytów do drugiego, w tym, w stosownych przypadkach, zbiorcze informacje o zmianach w poziomie zgromadzonych depozytów w członkowskiej instytucji kredytowej w okresie uzgodnionym przez obydwie systemy gwarancji depozytów;
 - b. wszelkie wyniki audytów, oceny i testy dokonane w przeszłości w odniesieniu do zdolności danej instytucji do opracowania ZPK oraz inne informacje wcześniej wymagane przez system przekazujący, w szczególności dotyczące jakości danych przekazywanych przez daną członkowską instytucję kredytową;
 - c. wszelkie inne istotne informacje, w tym informacje o zdarzeniach, w których wystąpiło zagrożenie niewywiązania się przez członkowską instytucję kredytową z jej obowiązków i zobowiązań.
66. Nie należy wymagać od przekazującego systemu gwarancji depozytów, aby uzyskiwał nowe informacje w celu przekazania takiej instytucji do przyjmującego systemu gwarancji depozytów. Przyjmujący system gwarancji depozytów będzie miał prawo zażądać najbardziej aktualnych informacji bezpośrednio od instytucji po przyjęciu jej jako swojego członka.
67. Przekazujący system gwarancji depozytów powinien mieć możliwość odmowy przekazania informacji, które, ze względu na swój poufny charakter, nie powinny być udostępniane na mocy prawa krajowego lub unijnego.
- n. **Sposoby przekazywania standardowych składek wpłaconych w ciągu 12 miesięcy przed zakończeniem członkostwa oraz waluta wypłaty**
68. Wszelkie koszty gromadzenia środków finansowych przez przekazujący system gwarancji depozytów w przypadku, gdy np. system ten niedawno dokonał wypłaty i musi zgromadzić

dotatkowe środki finansowe na transfer do przyjmującego systemu gwarancji depozytów powinien ponosić przekazujący system gwarancji depozytów.

69. Przyjmujący system gwarancji depozytów powinien przekazać przekazującemu systemowi gwarancji depozytów dane dotyczące rachunków oraz wszelkie inne ważne informacje, aby umożliwić transfer składek. Wybrane rachunki i metoda transferu środków powinny zapewniać najwyższy poziom bezpieczeństwa środków oraz terminowość transferu.

70. Umowy o współpracy powinny uznawać, że przekazujący system gwarancji depozytów zapewni środki finansowe w walucie, w której składki były wnoszone. Przyjmujący system gwarancji depozytów powinien ponieść koszty wszelkich operacji związanych z wymianą walut.

o. Postępowanie w przypadku zobowiązań do zapłaty, włącznie z potencjalnym transferem zobowiązań dokonanych w ciągu ostatnich 12 miesięcy

71. Zgodnie z pkt 13 d) wytycznych EUNB dotyczących zobowiązań do zapłaty na rzecz systemów gwarancji depozytów⁵, jeżeli instytucja kredytowa przestaje być członkiem danego systemu gwarancji depozytów i przyłącza się do innego systemu gwarancji depozytów, przekazujący system gwarancji depozytów powinien zapewnić, aby środki finansowe odpowiadające składkom za 12 miesięcy poprzedzających zakończenie członkostwa zostały przeniesione do przyjmującego systemu gwarancji depozytów, poprzez:

- wyegzekwowanie zobowiązania i przeniesienie uzyskanych środków do przyjmującego systemu gwarancji depozytów; lub
- poprzez przeniesienie uzgodnienia dotyczącego zobowiązania do zapłaty na przyjmujący system gwarancji depozytów w porozumieniu z nim i z instytucją kredytową.

72. Umowy o współpracy powinny określać termin, przed upływem którego przekazujący system gwarancji depozytów, w stosownych przypadkach w porozumieniu z instytucją kredytową, podejmie decyzję co do wyboru jednej z powyższych możliwości. Umowy dotyczące współpracy nie powinny z wyprzedzeniem określać wybranej opcji, ponieważ decyzje co do nich będą podejmowane w odniesieniu do poszczególnych przypadków.

73. W przypadku gdy przekazujący system gwarancji depozytów podejmie decyzję o wyegzekwowaniu zobowiązania i przeniesieniu uzyskanych środków do przyjmującego systemu gwarancji depozytów, zastosowanie mają przepisy określone w powyższej sekcji dotyczącej przekazywania składek wpłaconych w ciągu 12 miesięcy przed zakończeniem członkostwa.

⁵ EBA/GL/2015/09.

74. W przypadku gdy przekazujący system gwarancji depozytów nie podejmie decyzji o wyegzekwowaniu zobowiązania, powinien porozumieć się z przyjmującym systemem gwarancji depozytów co do chęci przyjęcia przez ten system przeniesienia tego rodzaju zobowiązań do zapłaty. Przeniesienia można dokonać wyłącznie, gdy zgadzają się na to obydwa systemy. W przypadku gdy przyjmujący system gwarancji depozytów odmawia przeniesienia, przekazujący system gwarancji depozytów powinien wyegzekwować zobowiązania i przenieść uzyskane środki do przyjmującego systemu gwarancji depozytów.

p. Harmonogram przenoszenia składek

75. Członkostwo w systemie gwarancji depozytów jest warunkiem koniecznym przyjmowania depozytów przez instytucję kredytową. Ponadto przyjmujący system gwarancji depozytów musi być w stanie spełnić swoje zobowiązania wobec deponentów instytucji kredytowej będącej jego członkiem już od samego początku. Dlatego też przeniesienie członkostwa instytucji kredytowej powinno odbyć się bardzo sprawnie. Oznacza to, że składki powinny zostać przeniesione z jednego systemu gwarancji depozytów do innego w tym samym dniu, w którym instytucja kredytowa będąca członkiem jednego systemu gwarancji depozytów opuszcza go i przenosi się do innego systemu. Przeniesienie składek tego samego dnia eliminuje również ryzyko użycia środków, wniesionych przez tę instytucję, przez przekazujący system gwarancji depozytów na wypłatę gwarantowanych depozytów lub finansowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po opuszczeniu przekazującego systemu gwarancji depozytów przez tę instytucję kredytową.

76. W przypadku gdy przyjmujący system gwarancji depozytów zgadza się na przejęcie ryzyka związanego z przyjęciem nowej instytucji kredytowej jako swojego członka bez otrzymania transferu tego samego dnia, powinien uzgodnić z przekazującym systemem gwarancji depozytów ostateczny termin transferu.

q. Język komunikacji

77. Systemy gwarancji depozytów powinny komunikować się w języku angielskim, przekazując informacje z jednego systemu do drugiego, chyba że wspólnie postanowią, że będą porozumiewać się w innym języku.

r. Koszty związane z przeniesieniem składek

78. Umowy o współpracy powinny określać, że przyjmujący system gwarancji depozytów ponosi wszelkie koszty związane z przenoszeniem składek (zarówno środków, jak i zobowiązań do zapłaty) z przekazującego systemu gwarancji depozytów oraz wszelkie inne koszty związane z transferem, włącznie z kosztem tłumaczeń wymaganych informacji. Niemniej jednak, w stosownych przypadkach, koszty gromadzenia środków finansowych powinien ponieść przekazujący system gwarancji depozytów.

s. Postępowanie w przypadku opóźnień

79. Umowy o współpracy powinny zawierać klauzulę, zgodnie z którą w przypadku wystąpienia opóźnień w przekazywaniu informacji lub środków finansowych wszelkie koszty wynikające z takich opóźnień powinny być pokryte przez system gwarancji depozytów odpowiadający za zaistniałe opóźnienia.

5.3 Metody wzajemnego udzielania pożyczek między systemami gwarancji depozytów

80. Umowy o współpracy powinny określać czy, zgodnie z prawem krajowym, systemy gwarancji depozytów będące stronami umowy zgadzają się, co do zasady, udzielić sobie wzajemnie pożyczek na zasadzie dobrowolności.
81. W przypadku gdy systemy gwarancji depozytów nie zgadzają się udzielić sobie wzajemnie pożyczki, ponieważ ich prawo krajowe nie zezwala im na udzielanie pożyczek innym systemom gwarancji depozytów lub ze względu na decyzję systemów gwarancji depozytów lub wyznaczonych organów, umowa nie powinna zwiierać żadnych innych szczegółów na ten temat. Niemniej jednak, w przypadku gdy systemy gwarancji depozytów mogą udzielać sobie wzajemnie pożyczek zgodnie z prawem krajowym, ale podejmują decyzję o nieudzieleniu pożyczki, taka decyzja nie powinna wykluczać możliwości udzielenia sobie pożyczek przez takie systemy w sytuacjach kryzysowych.
82. W przypadku gdy systemy gwarancji depozytów zamierzają udzielać sobie wzajemnie pożyczki, umowa o współpracy powinna określać, w ciągu ilu dni roboczych system gwarancji depozytów, który otrzyma wniosek o pożyczkę powinien podjąć decyzję oraz jakich informacji powinien dostarczyć system gwarancji depozytów wnioskujący o pożyczkę. Umowa o współpracy może zawierać więcej szczegółów dotyczących ostatecznego terminu spłaty oraz pobieranych odsetek, zgodnie z warunkami określonymi w art. 12 ust. 2 dyrektywy 2014/49/UE.

5.4 Skuteczne rozstrzygnięcie sporów

83. Umowy o współpracy powinny zawierać klauzulę, zgodnie z którą każda ze stron może skierować spór dotyczący interpretacji umowy do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.